

Eindverslag over het wetsontwerp n°. 65 en Voorloopig Verslag over de wetsontwerpen nos. 201 en 206.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over het ontwerp van wet tot vaststelling van het
slot der rekening van de koloniale uitgaven en ont-
vangsten voor Curaçao over het dienstjaar 1907.
(65 Tweede Kamer.)

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeering
was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

De postschuld van Venezuela aan de kolonie Curaçao be-
draagt na de jongste afbetaling nog 22 544,87 dollar (U. S. A.).

De Minister van Koloniën,
DE WAAL MALEFIJT.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de
mededeeling van dit antwoord aan de Vergadering haar Eind-
verslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld, 24 Juli 1911.

DE BOER.
VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.
VAN DER KUN.
LUCASSE.
HAFFMANS.

**VOORLOOPIG VERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOOR-
TEURS** over de ontwerpen van wet betreffende eene over-
eenkomst met de Koninklijke Paketvaart-Maatschappij
voor het onderhouden van een geregelden stoomvaart-
dienst tusschen Java en Australië, en tot verhooging
van het Iste hoofdstuk der begroting van uitgaven
van Nederlandsch-Indië voor het dienstjaar 1911. (201
Tweede Kamer.)

Het onderzoek van deze ontwerpen van wet in de afdelingen
heeft aanleiding gegeven tot de navolgende beschouwingen.

Er bestond bij eenige leden ernstige bedenking tegen het
wetsontwerp tot bekrachtiging van de met de Koninklijke Paket-
vaart-Maatschappij gesloten overeenkomst.

Met het oog op het naderend afloopen van het met den
Staat gesloten contract, goedgekeurd bij de wet van den
19den Maart 1888 (*Staatsblad* n°. 48) dat, overeenkomstig de
wet van den 19den Mei 1899 (*Staatsblad* n°. 122), op 31 Decem-
ber 1915 eindigt, achtten deze leden het niet wenschelijk om
thans met de betrokken Maatschappij eene nieuwe verbintenis
aan te gaan. Het verdient ongetwijfeld de voorkeur met de
regeling van deze zaak te wachten tot de onderhandelingen
over het al of niet verlengen der bestaande overeenkomst
geopend worden, bij welke gelegenheid het systeem van sub-
sidieering in zijn geheel kan overzien en ter sprake worden
gebracht.

Een bezwaar tegen de overeenkomst achtten deze leden
ook gelegen in punt 5 van het Eenig artikel. Door de bepa-
ling toch van deze alinea zal de Maatschappij het in hare
hand hebben in 1920 hare verplichting tot restitutie der sub-
sidiën uit de Staatskas te doen eindigen. Die verplichting
duurt dan slechts voort, „zoolang zij een stoomvaartdienst
tusschen Nederlandsch-Indië en één of meer der sub 1 genoemde
Australische havens blijft bevesten”.

Is de zaak winstgevend geworden, maar wordt de Paketvaart-
Maatschappij nog gedrukt door de verplichting tot restitutie
der subsidiën aan het Rijk, zoo zal het voor die Maatschappij
voor de hand liggen, tegen 1920 bijtijds eene afzonderlijke
Maatschappij in het leven te roepen voor de bediening van de
Australische vaarten; de aandeelen van deze maatschappij
zouden dan door die van de Paketvaart genomen worden. De
winsten der nieuwe Maatschappij zullen dan direct door deze
nieuwe maatschappij en indirect door de Paketvaart-Maatschappij
integraal worden geïncasseerd, en de Staat zal met de geleden
verliezen blijven zitten.

Bedoelde bepaling is, naar het oordeel dezer leden, te meer
onaannemelijk, vermits de bloeiende Maatschappij deze zaak
geheel op eigen risico is begonnen.

Met het oog op de eerlang over de vernieuwing van het
contract van 1888 j°. 1899 te voeren onderhandelingen, ware
de Regeering aan te bevelen zich niet te zeer te doen beïn-
vloeden door overigens begrijpelijke ingenomenheid met de
Paketvaart-Maatschappij, wegens de deugdelijke wijze waarop
zij hare taak in de kolonie vervult.

Andere leden betuigden hunne instemming met de getroffen
regeling. Een voordeel daarvan is, dat de Staat, als er winst
wordt gemaakt, gedefrayeerd wordt, terwijl niet à fonds perdu
gegeven wordt. Men wees er voorts op, dat de maatschappij
tot het openen der verbindingslijn met Australië geenszins
verplicht was, doch daartoe is overgaan op krachtig aandringen
van den toenmaligen Gouverneur-Generaal. Door deze overeen-
komst zullen de verkeersbelangen in hooge mate bevorderd
worden, wat aan het algemeen belang ten goede komt.

Vastgesteld 27 Juli 1911.

VAN DER FELTZ.
VAN LANSCHOT.
VAN WATERSCHOOT VAN DER GRACHT.
DE MAREZ OYENS.
VAN DER KUN.

**VOORLOOPIG VERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOOR-
TEURS** over het ontwerp van wet tot bekrachtiging van
eene overeenkomst met de Maatschappij tot Exploitatie
van Staatsspoorwegen, betreffende de exploitatie van
den spoorweg van *Gouda* naar *Schoonhoven*. (206 Tweede
Kamer.)

Het afdelingsonderzoek van dit ontwerp van wet heeft aan-
leiding gegeven tot de navolgende beschouwingen.

Onderscheidene leden spraken hunne voldoening er over uit,
dat eene goede oplossing ten aanzien van deze aangelegenheid
gevonden was.

Omtrent eenige bepalingen van de overeenkomst werden door
andere leden verschillende opmerkingen gemaakt.

In de eerste plaats werd de aandacht gevestigd op art. 10
der overeenkomst.